Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

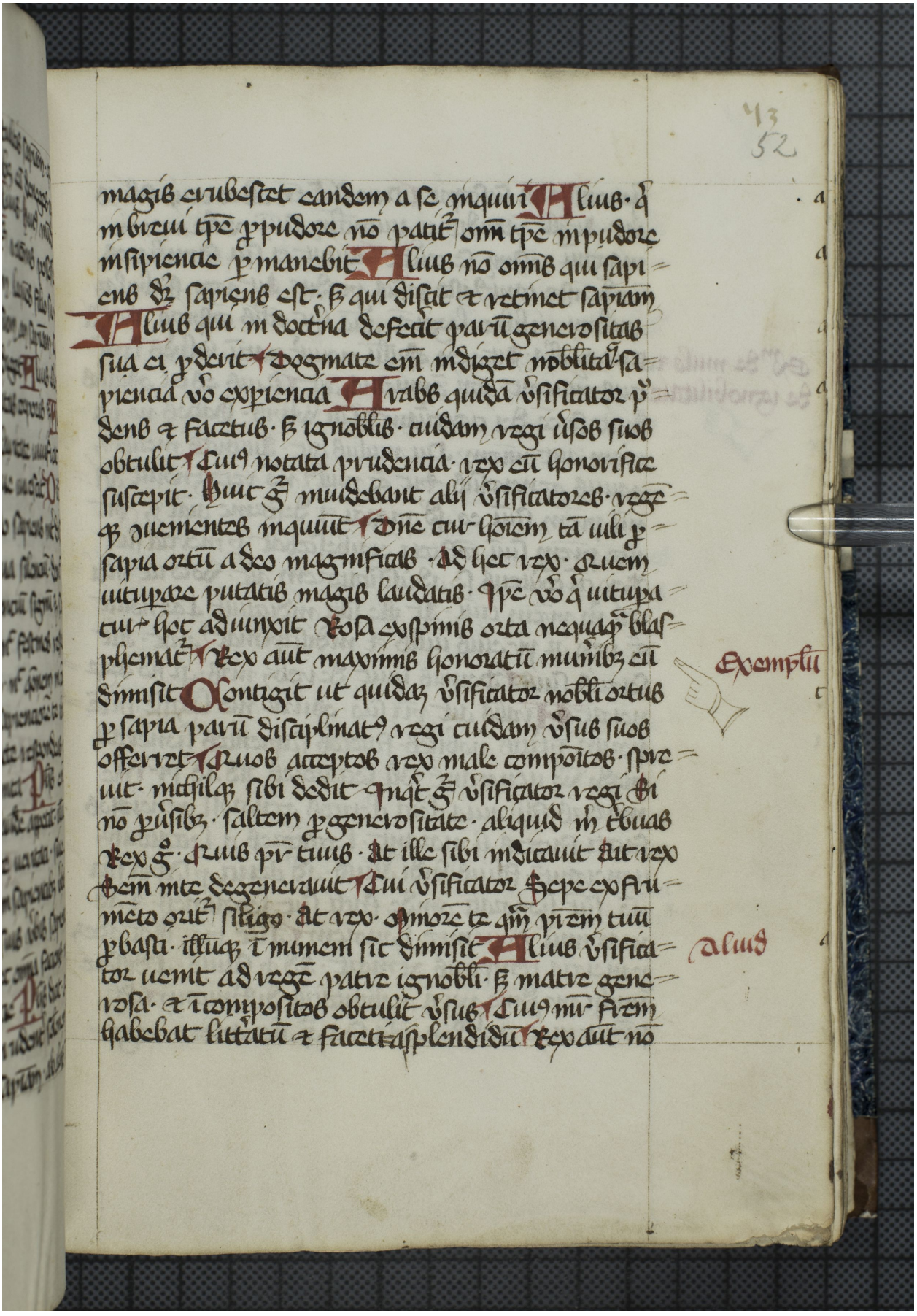

magis erubescet eandem a se mittit. Alius. q̃
m bitui tpe ꝙpudore nō patit̃ omm̃ tpe impudore
m sipientiae ꝙ manebit. Alius nō omīb qui sapi
entib⁹ ꝫ sapiens est. ℔ qui dixit et vetmet sapiam
Alius qui in doctrina defecit pauꝝ generositatis
sua ei. ꝙdest. dogmate em̃ indiget. nobilitat̃ sa
pientiae vo expientiae. Abbas quidā vsificator ꝙ
dentib⁹ et factis. ℔ ignobilib⁹. cuidam regi vsos suos
obtulit. cui⁹ notitia prudentiae. rex eū honorifice
suscepit. Huic ꝫ muldebant alii vsificatores. veste
ꝫ iumentis inquit. dne cui⁹ horem tā ulli ꝙ
sapia ortū a deo magnificatis. Ad hec rex. quem
inutilitate putatis magis laudatis. ꝙe vo q̃ inutilita
tis. hoc adiunxit. vos exprimis orta nequaq̃ blas
phemat̃. rex aut maximis honoratū munib⁹ eū
dimisit. Contigit ut quidaꝝ vsificator nobili ortus
ꝙ sapia pauꝝ disciplinat̃ regi cuidam vsus suos
offerret. quos acceptos rex male compositos. spre
uit. nichilq̃ sibi dedit. unde ꝫ vsificator regi ei
no ꝙsibz. saltem ꝙ generositate. aliquid in ebuas
rex ꝫ. quib⁹ pr tuis. at ille sibi indicauit aut rex
hem mte degenerauit. cui vsificator. hepe ex fru
meto orit̃ siligo. at rex. amore te qm̃ pr̃em tuū
ꝙbasti. illuq̃ tumem sit dimisit. Alius vsifica
tor uenit ad regē patre ignobili ℔ matre gene
rosa. et compositos obtulit vsus. cui⁹ mi
tem habebat littatū et facie splendidū. rex aut no

Exemplū

Alius